

Duurzaam boerenbedrog!

DERTIEN is het veel gelezen gemeentelijk infoblad. Deze maand was er bij wijze van uitzondering een krantje aan toegevoegd met als titel "Duurzaam ondernemen in Bilzen". Ik wist niet wat ik zag. Op de voorpagina van dit blad prijkte ook het nieuwe logo van de Boerenbond. Op diezelfde voorpagina een foto waarop ook de Boerenbondvoorzitter van Limburg te zien is, samen met de andere organisaties die dit blad blijkbaar mee betaalden en schreven. Verder ook een foto en een tekstje van gedeputeerde van Leefmilieu en Natuur, Frank Smeets. Van hem weet ik zeker dat hij "duurzaam ondernemen en duurzame ontwikkeling nastreeft en tracht te realiseren in het beleid dat hij voert. Chapeau voor zijn werk.

Ik geef toe 'duurzaamheid of duurzame ontwikkeling' is geen heel simpel begrip. Dat maakt ook dat het begrip te pas en te onpas wordt gebruikt en niet zelden misbruikt, door organisaties, bedrijven en instanties die zich een mooi, maatschappelijk verantwoord imago willen aanmeten. 'Window dressing' is dan niet ver weg!

Duurzame ontwikkeling betekent vooral dat in alles wat we ondernemen en beslissen we trachten te bekomen dat niet alleen de economie (Profit), maar ook de mens (People) en het milieu (Planet) er wel bij varen of minstens niet slechter van worden. Men noemt het ook wel eens het 3P -model van **Planet**, **People** en **Profit**. Echte duurzame ontwikkeling kijkt ook verder dan het lokale niveau en zorgt ervoor dat ons handelen hier, de mensen, de economie en het milieu elders in de wereld niet schaadt. In het verleden was het vaak zo, en dat is nog lang niet uit de wereld, dat vooral het korte termijn economische belang de scepter zwaaide. In de huidige crisissfeer is dat beoogd weer aan een come-back bezig. Als de economie maar draait, ook al gaat dat ten koste van de planeet die ons nog hééél lang moet voeden en dragen, ook al gaat dat ten koste van arme sloebers in de derde wereld, ook al gaat onze verspilzucht ten koste van grondstoffen die schaars worden of zelfs uitgeput raken.

Over het duurzaamheidsgehalte van de werkgeversorganisaties VKW en UNIZO ga ik me niet uitspreken. Maar wat doet de Boerenbond in godsnaam in dit gezelschap, behalve dat ze verbonden zijn met dezelfde politieke familie als de andere organisaties die het initiatief namen tot het maken en (mee) betalen van dit blad?

De Boerenbond is een grote - en wereldwijd in Vlaanderen - nog steeds een machtige en rijke organisatie; als holding vervlochten met de financiële en politieke wereld. Deze bond wil zich vooral een imago aanmeten dat ze goed bezig is, dat de sector duurzaam onderneemt.

Niet zelden moet ik pijnlijk vaststellen dat deze organisatie het begrip "duurzaam" eerder begrijpt als "zolang mogelijk verder doen zoals we bezig waren". M.a.w. alle veranderingen die de samenleving vraagt (niet zelden via Europese regelgeving) ten gunste van bijvoorbeeld natuur en milieu (Planet) zolang mogelijk en zover mogelijk afhouden en waar het kan tegenwerken. Zo komt het onder meer dat de intensieve Vlaamse landbouw vandaag de dag nog steeds slecht is voor boer, mens en natuur.

Voorals het over de zorg voor natuur (en milieu) gaat heeft deze organisatie een negatief palmares.

Wat is er duurzaam aan een industriële varkensproductie, die grotendeels draait op eiwitten uit zuid Amerika, die de export naar onder meer het verre China als een grote verwezenlijking aanziet en ondertussen Vlaanderen letterlijk opzadelt met de overtollige shit.

Eerst heeft men het mestprobleem minstens 10 jaar ontkend en onder de mat geveegd. Zeer moeizaam en na groot verzet kwam er een mestactieplan. Vandaag weten we dat op minstens 28 % van de meetpunten die in Vlaanderen uitspoeling van meststoffen in het oppervlaktewater controleren, de normen nog steeds worden overschreden. En dan al jaren vertellen dat het mestactieplan een succes is. Wie gelooft die mensen nog?

Hoe duurzaam is landbouw, als die sector zich nu al meer dan vijftien jaar uitslooft om de met hun afgesproken bijkomende ruimte voor natuur, af te blokken, te bestrijden en de natuurbeweging als bedreiging af te schilderen voor het landbouwareaal? En dat terwijl in ongeveer dezelfde periode tienduizenden hectaren gronden in landbouwgebruik zijn verdwenen voor bebouwing en infrastructuur. Flagranter nog is de oppervlakte landbouwgrond die opgaat aan 'verpaarding' en verkoop van landbouwbedrijven (door boeren) voor andere bedrijvigheden die niet thuis horen in het landbouwgebied. Recent onderzoek spreekt van tienduizenden hectaren. Dan heb ik het nog niet over de tienduizenden hectaren die vastgehouden worden door pensioenboeren. Iets wat vooral bij jonge boeren veel kwaad bloed zet. Maar ja, deze echte problemen doelmatig te lijf gaan betekent dat de landbouworganisaties hun eigen mensen moeten aanpakken. Dan maar liever het natuurbehoud 'stalken', een jonge sociale beweging. Een gemakkelijke prooi om te stigmatiseren? De ideale zondebok.

Dichter bij huis spelen dezelfde mechanismen. Plantenmannen in Munsterbilzen vertellen me dat ze tegenwoordig eenjarige bloempjes zoals bepaalde lobelia's laten opgroeien die als klein grut worden ingevoerd uit Ethiopië want goedkope arbeid, die in Nederland of elders in Vlaanderen worden gekweekt in stekplaten en na beworteling in Munsterbilzen

